

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 90.

Tiende Session.

27de Møde.

Tirsdagen den 10de Novbr.

(Fortsat.)

Vindahl: Blandt de Haandværkere, der omtales i § 27, savner jeg Sadelmagerne, der lige saa lidt burde undtages som Møllebyggere, Muurmestere, Tømmere, Snekere, Glarmestere, Skrædere og Skomagere; thi paa Landet er Sadelmagerhaandværket et af de Haandværk, som meest og hyppigst, ja, jeg kan næsten sige daglig, benyttes. Hidtil ere disse Haandværkere vel meddeelte Bevilling af Amtet; men jeg seer ingen Grund til, at de mere, end f. Ex. Snekere, skulle udelukkes af den Klasse, som nu herester tør nedsette sig paa Landet. Jeg skal derfor, dersom jeg finder tilstrækkelig Understøttelse, stille et Endringsforslag til 3die Behandling, hvorved ogsaa denne Klasse af Haandværkere optages i den i Paragraphen nævnte Række. Hvad dernæst Spørgsmaalet om Begrændsningen med Hensyn til Kjøbstæderne angaaer, da er jeg af den Formening, at man maa slutte sig til selve Lovudkastet; thi den ærede Indenrigsminister har jo paa det Klareste godtgjort, at det vilde være utidigt nu at træffe Bestemmelser, hvorved denne Afstands Grændse successivt skulde forsvinde. Jeg troer, at man maa overlade det til den senere Udvikling og den Anskuelse, der maatte danne sig om selve Lovens Gavnlighed, at komme frem med Duffer i saa Henseende. Det er ikke tilraadeligt paa en Tid, da man dog ikke kan skabe en Lov, som fyldestgjør alle Fordringer med Hensyn til Ræ-

ningsfriheden, at ville i saa Henseende gaae videre end selve Lovudkastet.

Winther: Jeg har blot taget Ordet for at gjøre en ganske kort Bemærkning imod det, som blev fremsført af Rigsdagsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds (Schoubye), idet han nemlig talte om den Eneret, som Kjøbstæderne havde havt til Næringsdrift. Det forekommer mig, at han har fuldkommen Uret deri. Det er jo bekendt, at en stor Deel af Næringsbevillingerne paa Landet aldeles ikke have været begrændsede af noget Hensyn til Afstanden fra Kjøbstæderne, og det gjælder navnlig den Deel af Bevillingerne, som ikke have været overladte til Amtmanden, men som ere blevne givne umiddelbart fra Ministeriet. Hvad det Endringsforslag angaaer, som er stillet om at sætte en vis Lidsgrændse for, naar denne Afstandsbestemmelse skal ophøre at have nogen Virkning, da maa jeg erklære mig for det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), idet det forekommer mig, at Loven ellers ikke viser sig som en Overgangslø, naar den ikke i ethvert vigtigt Punkt indeholder en Bestemmelse om, at vi engang ville komme derhen, hvortil Loven skal føre, nemlig til Frihed i Næringsdrift. Man kan finde sig i, at der gives de nuværende Haandværkere en Tid til at vænne sig til den nye Tingenes Tilstand; men man kan ikke finde sig i, naar man er for den frie Næringsdrift, at det ganske skal staae hen i det Ubestemte; thi derved synes det, som om man anerkjendte, at det var det Rigtigste, at væsentlige Indskrænkninger vedbleve at bestaae bestandigt.